

خبرها

انتشار گفت‌وگوی در گوشی بوش و بلر

ایرنا: روزنامه ژاپنی «سانکی» روز چهارشنبه تمامی گفت‌وگوی جنجالی «جورج بوش» رئیس جمهوری آمریکا و «تونی بلر» نخست‌وزیر انگلیس در حاشیه نشست اخیر سران «گروه ۸» در روسیه که به‌طور ناخواسته از میکروفن پخش شده است را منتشر کرد. متن کامل گفت‌وگوی بوش و بلر که در روزنامه سانکی منتشر شده است به شرح زیر است.
بوش: از بلوزی که هدیبه دادی ممنون هستم. می‌دونم که خودت برابم آن را انتخاب کردی.
بلر: البته که من انتخاب کردم. من حتی خودم آن را برایت بافتم. (شوخی)
بوش: از کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل چه خبر؟ از پیشنهاد او درباره آتش‌بس در لبنان خوشم نمی‌آید. عنان فکر می‌کند که با آتش‌بس همه چیز درست شده و خوب پیش می‌رود.
بلر: مسئله اصلی به دست آوردن یک توافق بین المللی است و بدون این توافق بحران متوقف نمی‌شود. نیاز به این است که هر چه زودتر دست به کاری زد. اگر کاری انجام نشود، اوضاع در یک چرخه بد خواهد افتاد.
بوش: کاندی (کاندولیزا رایس) وزیر خارجه آمریکا قرار است به زودی راهی منطقه شود.
بلر: این یک موضوع مهم است. بوش: می‌پذیرم که این خودش یک حرکت رو به جلو است. خواسته‌تو را به او گفتم.
بلر: این موضوع به این بستگی دارد که ضرورت برای زمینه‌سازی از سوی رایس وجود دارد و یا نه. من با توجه به اینکه رفتن رایس به منطقه به معنی رفتن نماینده آمریکا به منطقه است، تنها گفتم که با رفتن می‌توان گفت‌وگو کرد.
بوش: «برای متوقف کردن حرکت احمقانه حزب الله لبنان (حمله به اسرائیل) متأسفانه باید به سراغ سوریه برویم که خود پشتیبان حزب الله است.»
فکر کنم باید به کوفی (کوفی عنان) بگویم که به اسد رئیس جمهوری سوریه زنگ بزند و به او بگوید که کاری انجام دهد.

۱۵۰ هزار سرباز ترکیه در مرز عراق

ايسنا: ترکیه که چند روز پیش به آمریکا و عراق هشدار داده بود از حضور اعضای حزب کارگر کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) در مناطق مرزی و خاک عراق ناراضی است، اعلام کرد قصد دارد عملیاتی را در مناطق مرزی و داخل خاک عراق انجام دهد. به گزارش روزنامه زمان – چاپ ترکیه – سربازان ترکیه در نزدیکی مرز عراق به حالت آماده‌باش درآمده‌اند و سربازان ارتش ترکیه به سربازخانه‌ها فراخوانده شده‌اند. بیشتر آنکارا به مقامات عراقی و آمریکا هشدار داده بود که در حال از دست دادن صبرش است و همچنان در عزم خود برای مخالفت با حضور اعضای حزب کارگر کردستان ترکیه راسخ است. نیروهای ترکیه به منظور ایجاد و حفاظت از منطقه حائل بین عراق و ترکیه به منظور ممانعت از ورود اعضای پ‌ک‌ک از مدت‌ها پیش اقدامات پیشگیرانه‌ای را انجام داده است. گزارش حاکی از آن است که حدود ۱۵۰ هزار سرباز ترکیه در امتداد مرز عراق جهت انجام یک عملیات گسترده مستقر شده‌اند. کشته شدن ۱۴ سرباز ترکیه به دست شبه‌نظامیان پ‌ک‌ک در شرق این کشور، آنکارا را بر آن داشته تا اقداماتی جدی را به انجام برساند.

محبوبیت پوپولیست‌ها در آمریکای لاتین

ایرنا: بنا بر نظرسنجی‌های گرواوی شده از تمامی کشورهای قاره آمریکا، «او مورالس» و «مارتین توریس» روسای جمهوری بولیوی و پاناما به ترتیب، بیشترین و کمترین میزان محبوبیت را در این قاره دارند. به گزارش خبرگزاری فرانسه براساس نتایج تحقیق موسسه «کانسالتا- میتوفسکی» مورالس که ماه دسامبر در یک انتخابات به پیروزی چشمگیری دست یافت، در کشورش از محبوبیتی ۸۱درصدی برخوردار است. «نستور کرچنر» رئیس‌جمهوری آرژانتین با فاصله‌ای اندک و رقم ۸۰ درصد، در جایگاه بعدی قرار دارد. موسسات نظرسنجی می‌گویند، «آلوارو اوربیه» و «هوگو چاوس» رئیس‌جمهوری کلمبیا و ونزوئلا در کشورهای خود از محبوبیت ۷۰درصدی برخوردارند. «جورج بوش» رئیس‌جمهوری آمریکا هم با محبوبیتی ۳۴درصدی در جایگاه سیزدهم و رئیس‌جمهوری پاناما با رقم ۱۳ درصد در انتهای فهرست قرار گرفته‌اند.

اعتراض کوبا به اروپا

فارس : کوبا به همراهی کشورهای اتحادیه اروپا به سیاست تجاوزکارانه آمریکا علیه این جزیره اعتراض کرد. به گزارش آژانس پرنسا لاتینا، ریکاردو آلارکون رئیس مجلس کوبا با اشاره به تصویب اجرای تدابیر جدید علیه کوبا از سوی کاخ سفید گفت: اروپا به ما مانند گذشته سکوت کرده و هیچ یک از مقامات این قاره حتی یک کلمه درباره طرح‌های تجاوزکارانه آمریکا سخنی نگفتند. آلارکون خاطر نشان کرد: اروپایی‌ها در گذشته نیز درخصوص قانون تجاوزکارانه هلمز برتون که در سال ۱۹۹۶ از سوی آمریکا برای مجازات شرکت های طرف معامله با کوبا تصویب شد هیچ واکنشی نشان ندادند و فقط در برخی قسمت ها از منافع خود دفاع کردند. کمیسون انتقال قدرت در کوبا وابسته به وزارت خارجه آمریکا همه جویا با انتشار گزارشی از اتخاذ تدابیری برای فشار بیشتر به دولت هائوا و سرنگونی انقلاب کوبا خبر داد. اختصاص ۸۰ میلیون دلار بودجه اضافی برای کمک به گروه‌های ضد انقلابی کوبا و افزایش حجم برنامه‌های رادیو و تلویزیونی مخالفان کاسترو از جمله این تدابیر هستند.

منع تحقیق استراق سمع توسط بوش

داستان کل آمریکا در کمیته قضایی سنا اعلام کرد جورج بوش به طور شخصی تصمیم گرفته است واحد بررسی برنامه استراق سمع را منحل کند. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز، آلبرتو گونزالس این اظهارات را در حالی بیان کرد که کمیته قضایی سنا خواستار آن شده بود تا واحد تعیین شده برنامه استراق سمع را به طور کامل مورد بررسی قرار دهد و نتایج به دست آمده را اعلام کند. گونزالس توضیح داد: جورج بوش رئیس جمهور آمریکا اعلام کرده است قصد دارد با منحل شدن این واحد شرایطی را فراهم کند تا اطلاعات مربوط به برنامه حساس و مهم استراق سمع، فقط در اختیار عده کمی از افراد قرار گیرد. یکی از اعضای ارشد وزارت دادگستری آمریکا در جلسه نامش فاش شد، ریچارد نیول اعلام کرد: ما باید اطلاعات لازم را از یک پاره به دست آوریم.

اروپا و آمریکا

بررسی علل محدود کردن جنبش‌های اجتماعی در آرژانتین

سیاست‌های کهنه در لباس نو

ترجمه: **محمدعلی فیروزآبادی**

■ در مورد این تغییر رویه‌ای که کشور شما

در زمان دولت فعلی تجربه می‌کند، چه توضیحی دارید؟

اصولاً همه بحران‌های بزرگ موجب پدید آمدن مطالبات و خواست‌های دوگانه در انسان‌ها می‌شود مثل تمایل به همبستگی و همین‌طور خواست و طلب فرهای پیچیده سازماندهی از پایین و صدالبته برقراری نظم و زندگی عادی. بحران سال ۲۰۰۱ آرژانتین هم امکان به صحنه آمدن کنشگران جدید را فراهم کرد که از جمله آنها می‌توان از سازمان‌های تشکیل شده از سوی خیال‌بیکاران یاد کرد. اما این جنبش‌ها موفق به ساخت و توسعه آرتزاتیوی اجتماعی و سیاسی نشدند. آنها به شدت برای یک سیاست دموکراتیک مستقیم و ضدنهادی تبلیغ می‌کردند و به چیزی که اصلاً فکر نمی‌کردند ارتباط با یک سیستم نهادی بود. به هر صورت خواست و مطالبه برای وحدت و همبستگی در پایان سال۲۰۰۲ از شور و حال افتاد و این درست در زمانی بود که معلوم شد هیچ آرتزاتیوی

برای کانالیزه کردن این مطالبات وجود ندارد و یا اصولاً به کار گرفته نشده است. شعار انتخاباتی کرچنر یعنی «به

۱ – ۱۹۴۵ تا ۱۹۵۵، عصر پرونیسم کهنه، خوان پرون خوان دومینگو پرون از امرای ارتش آرژانتین بود که در بهار سال ۱۹۴۶ برای اولین بار به ریاست جمهوری این کشور رسید. علاوه بر حزب نظامی پرونیست [PJ، بخشی از سندیکاها و جنبش‌ها نیز از برنامه‌های اجتماعی به اصطلاح غیرچرم‌اندیشه‌ان وی حمایت می‌کردند. اهداف او تأثیر گرفته از مدل صنفی یک دولت اقتدارطلب بود، مدلی که به نوعی شباهت‌هایی با رژیم فرانکو در اسپانیا و رژیم فاشیستی موسولینی در ایتالیا داشت. پرونیسم از همان آغاز کار، خود را نیازمند جنبش‌های توده‌ای و همین‌طور نفوذ در توده مردم می‌دید. اما دولت پرون نتوانست انتظارات مردم را برآورده سازد و هنگامی که بالاخره آرژانتین در گرداب یک تورم شدید و کم‌رشدن گرفتار شد، پرون نیز به شدت تحت فشار قرار گرفت و عاقبت در سال ۱۹۵۵ به اثر کرودتا سقوط کرد و به اسپانیا گریخت.

۲ – ۱۹۷۲ تا ۱۹۷۶ عصر پست پرونیسم (خوان و ایزابل پرون) خوان پرون در سال ۱۹۷۲ پس از چندین بار تلاش ناموفق و در حالی که آرژانتین در وضعیت یک بحران سیاسی شدید گرفتار بود، به کشور بازگشت و حزب PJ را بار دیگر احیا و به حرکت واداشت. با این حال در مارس ۱۹۷۳ یکی از نزدیکترین همکاران وی به نام «هکتور کامپورا» با ارائه یک برنامه احادات اقتصادی به ریاست جمهوری رسید اما پس از مدت کوتاهی به نفع پرون کناره‌گیری کرد و بدین ترتیب خوان پرون در سپتامبر ۱۹۷۳ بار دیگر به عنوان رئیس‌جمهور آرژانتین سوگند یاد کرد و همسرش «ایزابل» را به معاونت خود برگزید. اما این بار هم پرون نتوانست انتظارات جناح چپ حزب خود را برآیزد و در عرصه اصلاحات اجتماعی برآورده سازد. پرون در اول جولای ۱۹۷۴ درگذشت و همسرش ایزابل بدون هیچ مانعی جای او را گرفت. اما وضعیت آرژانتین در عرصه سیاست‌های داخلی دچار چنان بحرانی شد که بار دیگر زمینه‌های یک کودتای نظامی فراهم شد. در مارس ۱۹۷۶ یکی از ژنرال‌های ارتش به نام «یورگ ویولا» با انجام یک کودتا ایزابل پرون را خلع کرد و بدین ترتیب کشور آرژانتین در گرداب هولناک یک دیکتاتوری وحشی نظامی درغلند.

بازگشت به قدرت طرفداران پوتین در اوکراین

است. خانم تیموشنکو یکی از رهبران انقلاب نارنجی در دسامبر ۲۰۰۴ و نخست‌وزیر سابق اعتقاد دارد که در شرایط کنونی نمایندگان مخالف باید آبسترکسیون کنند و راه برای انحلال مجلس هموار شود. او گفت: «من می‌خواهم کسانی که تبت خیر دارند و هوشیارانه وقایع را دنبال می‌کنند و استقلال اوکراین را فراتر از حرف و کلام می‌خواهند، بدانند که یک کودتای نظامی در پارلمان در حال شکل‌گیری است.»

پس از انتخابات پارلمانی ماه مارس رئیس‌جمهور

تبلیغی و عملی پست نولیبرال انجام داده باشد.

■ ظاهراً در حال حاضر دیگر از آن عده موسوم به

پیکتروس خبری نیست یعنی همان‌هایی که برای نشان دادن اعتراض خود دست به راه‌بندان در خیابان‌های بوئنوس آیرس می‌زدند. یعنی اصولاً از این روش دیگر به عنوان یکی از روش‌های اعتراض‌های اجتماعی یاد نمی‌شود.

در اکتبر ۲۰۰۳ دولت و رسانه‌ها تبلیغات وسیعی را جهت بزرگنمایی این عده شروع کردند و آنها یعنی عوامل و مبتکران روش راه‌بندان هم با ناشیگری هر چه تمام‌تر به استفاده از این روش افزودند. این عده در همان زمانی که خواست عمومی در جهت بازگشت به آرامش و زندگی عادی بود، استفاده از این روش را بیشتر و بیشتر کردند و البته به نوعی شکست خوردند. اما در سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ این پیکتروس‌ها به عنوان نماد مبارزه بر علیه نولیبرالیسم مطرح بودند، اما چیزی نگذشت که تشکیلات آنها به عنوان به اصطلاح حاصل و ثمره نامیوم نولیبرالیسم مطرح شد و به فریبکاری منته شدند. در واقع آنها عده‌ای

آدم‌های بی‌کار شده بودند که خواست اصلی شان برخورداری از شغل و زندگی شرافتمندانه بود اما همان بزرگنمایی‌ها آنها را از خواست اولیه‌شان منحرف کرد. هدف اصلی دولت از آن بزرگنمایی این بود که حضور قوی خود در صحنه اجتماع را نشان دهد و در ضمن بتواند از آن گروه به عنوان ابزار فشار استفاده کند.

■ **سیاست‌های چاوس، مورالس و کرچنر در مقابل جنبش‌های اجتماعی، چه تفاوت‌هایی با هم دارند؟**
در کشور بولیوی این جنبش‌های اجتماعی در یک آلترناتیو سیاسی در کنار هم قرار گرفتند و این حالت در هیچ‌یک از دیگر کشورهای آمریکای لاتین تابه حال سابقه ندارد. مثلاً در اکوادور با وجود همه حمایت‌هایی که از رئیس‌جمهور سابق «لوسیو گوتیرز» صورت می‌گرفت اما سیاست‌های وی کاملاً شکست خورد، در حالی که جنبش‌های

اجتماعی در دولت و حکومت مورالس نقشی اصلی و تعیین‌کننده دارند. در ونزوئلا هم جنبش‌های اجتماعی وابستگی و ارتباط تنگاتنگی با شخص چاوس دارند و کار و فعالیت در سازمان‌ها و نهادهای مرجع با هدف انباشت قدرت و تقویت کشنگرانی انجام می‌گیرد که زمانی از چاوس در مقابل کودتاگران حمایت کردند. اما در آرژانتین وضعیت کاملاً به صورت دیگری است. در اینجا این جنبش‌ها با فاصله گرفتن از پرونیسم این پرسش را مطرح می‌کنند که آیا هویت پرونیسم برگرفته از نولیبرالیسم است. در حکومت کرچنر بار دیگر بر طبل پوپولیسم سنتی و ریشه‌دار آرژانتین جالب‌آنکه منم پیش از پایان دوران ریاست جمهوری با اطمینان هرچه تمام‌تر گفت: «هر کس در راس دولت قرار گیرد، کارلوس منم باز هم قدرت را در اختیار دارد.»

۴– از سال ۲۰۰۳، عصر پرونیسم (نستور کرچنر) این پرونیست‌چپ‌گرا یعنی نستور کرچنر از زمان انتخاب به مقام ریاست جمهوری عزم آن دارد تا با «انصراف از نولیبرالیسم افسارگسیخته» به اهداف اقتصادی مورد نظر مردم دست یابد. شاید همین عزم جزم کرچنر برای اصلاحات، موانعی چون بدهی‌های خارجی و مسئله ثروت حراج شده آرژانتین در دوران منم را مغلوب کرده و بتواند بار دیگر اقتدار اقتصادی آرژانتین را بازتولید کند. کرچنر در کنار به کارگیری سیاست موثر مداخله دولت در امور اقتصادی، در نظر دارد تا آن مدل قدیمی همکاری‌های اجتماعی پرونیستی را هم بار دیگر احیا کند، مدلی که بر کانالیزه کردن اعتراض‌های اجتماعی تأکید دارد و البته نمی‌توان این مدل را نسخه دوم آن دولت رفاه اقتدارطلب «خوان پرون» قلمداد کرد.

یوشچنکو تلاش کرد با تیموشنکو ائتلافی باثبات تشکیل دهد و قرار بود تیموشنکو باز هم از جانب رئیس‌جمهور به عنوان نامزد نخست‌وزیری، پستی که تنها چند ماه پیش از آن اخراج شده بود، معرفی شود. اما لازمه این توافق همراهی و حمایت حزب سوسیالیست بود که محقق نشد و دو هفته پیش در پی پیوستن سوسیالیست‌ها به یانوکویچ، ائتلاف جدید نارنجی شکست خورد. با وجود بحران‌های شدید در دولت، تحلیلگران نسبت به توانایی یانوکویچ برای برقراری ثبات اقتصادی و سیاسی و پیگیری اصلاحات و ادامه مذاکرات برای پیوستن اوکراین به سازمان تجارت جهانی تردید دارند. ائتلاف با احزاب کمونیست و سوسیالیست که همانند حزب یانوکویچ مخالف پیوستن به سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) هستند، احتمال را که جورج بوش رئیس‌جمهور آمریکا در اجلاس آتی ناتو بتواند پیشنهاد برنامه زمان‌بندی عضویت اوکراین در این سازمان را مطرح کند، به شدت کاهش می‌دهد.

یوشچنکو پس از ه ثمر رسیدن انقلاب نارنجی به هواداران وعده اصلاحات بنیادین و رادیکال داده بود. اما مدتی بعد از انجام برخی اصلاحات در قانون‌گذاری اوکراین او از مهمترین اختیارات ریاست جمهوری از جمله تعیین نخست‌وزیر خلع شد؛ هر چند که معرفی وزرای مهمی همچون دفاع و خارجه جزء اختیارات رئیس‌جمهور درآمد. اکنون یانوکویچ یک هفته فرصت دارد تا کابینه‌اش را معرفی کند. اگر او موفق به این کار نشود، رئیس‌جمهور یوشچنکو می‌تواند پارلمان را منحل کند و زمینه را برای برگزاری انتخابات جدید فراهم نماید.

سال سوم ■ شماره ۸۱۳ *شرق زمانه*

گفت‌وگو

گفت‌وگو با مادلین آلبرایت کاخ سفید طرح جایگزین ندارد

ترجمه: **بهمن بهساز**

مجله نیوزویک در شماره اخیر خود با مادلین آلبرایت وزیر خارجه اسبق آمریکا که هم‌اکنون ریاست پروژه Pew (پروژه‌ای که اقدام به نظرسنجی افکار عمومی در تمام نقاط جهان می‌کند) را بر عهده دارد مصاحبه‌ای ترتیب داده که ترجمه آن را می‌خوانیم.

■ ■ ■

■ در ابتدا نظر شما درخصوص اقدامات خصمانه جاری میان اسرائیل و لبنان چیست؟
بسیار خطرناک است و من خیلی نگران هستم، هرچند نمی‌توان در مورد تمام اتفاقات جاری آمریکا را سرزنش کرد اما باید اشاره داشت که عدم توجه ما به بسیاری از مسائل در خاورمیانه به استثنای عراق کمکی در بهبود اوضاع نداشته است. من درخصوص تأثیرات چندجانبه این معضل یعنی خشونت فراگیر در خاورمیانه خیلی نگران هستم. امیدوارم که اشتباه کنم اما می‌ترسم عراق به بزرگترین فاجعه در سیاست خارجی آمریکا تبدیل شود حتی بدتر از ویتنام. نه از حیث تعداد قربانیان بلکه از حیث عواقب حساب‌نشده و بازتاب‌های آن بر تمام نقاط منطقه. شکی نیست که ایران در این اثنا به گونه‌ای ظاهر شده که می‌تواند بر روند حوادث تأثیراتی داشته باشد.

■ و این زمانی روی می‌دهد که ظاهراً موضع دولت بوش

در سیاست خارجی در فرآیند تغییر است. در حقیقت گاهی اوقات واقعیت‌گرایی بر دولت بوش تسلط می‌یابد آن هم به جهت ضرورت گرایش به شیوه‌های دیپلماتیک. دولت به این که مقداری همکاری در جامعه بین‌الملل مسئله اساسی است پی

برده خصوصاً در حل مشکلاتش با کره شمالی و ایران. همچنین به اعتقاد من دولت از خودرایی کاسته اما همچنان مواضع تک‌جانبه دارد و به مسائل مختلفی

■ علت این تغییر چیست؟

هیچ چیزی موفق نبوده است. در امور مختلفی که آمریکا در آن دست داشت پیشرفت زیادی حاصل شده بود. بالاخره همه عبرت‌پذیر هستند.
■ آیا دولت آمریکا باید با ایران مذاکره مستقیم داشته باشد؟

باید بگویم طی نشستی که رئیس‌جمهور [بوش] در ماه مه با کسانی که آنها را «افراد سابق» می‌نامم یعنی وزرای خارجه و دفاع سابق داشت، بر بیکی از پیشنهادهایی که در مورد نیاز حکومت به مذاکره مستقیم با ایران ارائه کرده بودم تأکید کرد. نه فقط از باب نوعی انجام وظیفه چنانکه از زبان معاون رئیس‌جمهور نقل شده بلکه به این خاطر که من انتقال مستقیم‌های خودمان را به طور مستقیم مهم می‌دانم.
■ طبیعتاً کره شمالی باعث مشکلاتی برای بوش شده است؟

به عقیده من دولت بوش به وظایفی که باید انجام می‌داده عمل نکرده است. ما وقتی دولت را ترک کردیم در بحبوحه مذاکرات با کره شمالی بودیم. ما باید مسائل حزبی را کنار بگذاریم و کارها را از جایی که گروه دیگر به پایان رسانده ادامه دهیم. در پایان همه در تلاش برای تطبیق آنچه برای آمریکا بهتر است تلاش می‌کنیم. دولت بوش اقدام به تغییر کامل در تمام امور کرد و از مذاکرات مستقیم به مذاکرات چندجانبه منتقل شد. فکر می‌کنم در مورد کره شمالی شاید بهتر باشد مذاکرات دو جانبه ادامه پیدا کند.
■ آیا با استراتژی بوش در تعامل با پوتین موافق هستید؟
با تحریم نشست سران هشت کشور بزرگ صنعتی موافق نبودم. این نشست به رئیس‌جمهور فرصت می‌دهد تا چیزی که به آن عقیده داریم را بیان کند آن هم نه فقط مستقیماً برای پوتین بلکه برای دیگر روسا. من سؤال می‌کنم آیا بوش نباید مجدداً در چشمان پوتین دقت کند چون پوتین به‌سودی را در اوضاع این گونه‌ای به نظر می‌رسد که مایل است به نظر برسد. همان‌طور که رئیس‌جمهور ریگان گفت: «اطمینان داشته باش اما تحقیق کن.»

■ آیا کاخ سفید کمتر ایدئولوژیک و بیشتر عملگرا شده است؟

به نظر من این دولت هنوز تا حد زیادی ایدئولوژیک است. با توجه به دو نشست در کاخ سفید که در آنها شرکت داشتم احساس می‌کنم این دولت همچنان عقیده دارد که پاسخ‌های صحیح را در اختیار دارد. اعتماد به نفس دولت در هر مسئله‌ای به توان آن برای حرکت در مجموعه کاملی از امور لطیف می‌زند. طی ۵ سال گذشته هیچ پهبودی را در اوضاع این زمینه‌ای به خاطر نمی‌آورم. یکی از امور نگران‌کننده اعتمادی است که دولت بوش به خود دارد به گونه‌ای که معتقد است خداوند در کنارش است و راه کاملاً معینی را ادامه می‌دهد. بنابراین وقتی طرح الف شکست می‌خورد هیچ طرح جایگزینی به عنوان ب وجود ندارد و این گرایش ایدئولوژیک

منبع: نیوزویک